

www.opzz.org.pl

Kronika związkowa

Biuro Prasowe OPZZ e-mail: biuroprasowe@opzz.org.pl, tel.: 022 551 55 05, 00-924 Warszawa, ul. M. Kopernika 36/40

Posiedzenie RDS 25.01.19

25.01.2019 odbyło się posiedzenie plenarne Rady Dialogu Społecznego. Przyjęto poniższe uchwały:

UCHWAŁA Nr 32

Rady Dialogu Społecznego

z dnia 25 stycznia 2019 r.

w sprawie zatwierdzenia programu prac Rady na 2019 r.

Na podstawie art. 28 ust. 2 i 3 w związku z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2015 r., poz. 1240 z późn. zm.) uchwała się, co następuje:

§ 1.

Rada Dialogu Społecznego zatwierdza program działania Rady na 2019 r. w brzmieniu stanowiącym integralny załącznik do niniejszej uchwały.

Załącznik do Uchwały Rady Dialogu Społecznego nr 32

z dnia 25 stycznia 2019 r. w sprawie zatwierdzenia programu prac Rady na 2019 r.

Program pracy Rady Dialogu Społecznego na 2019 r.

- Przyszłość pracy w Polsce, kwalifikacje zawodowe w kontekście zmieniających się potrzeb gospodarki i rynku pracy.
- Przegląd systemu podatkowego oraz pozapłacowych kosztów pracy w Polsce.
- Polityka klimatyczna, energetyczna i ochrony środowiska - wpływ na rozwój gospodarki oraz bezpieczeństwo socjalne obywateli.
- Ocena i perspektywy funkcjonowania dialogu społecznego w Polsce – wypracowanie zmian w tym Ustawy o RDS - wzmacniających mechanizmy dialogu społecznego i udział partnerów społecznych w procesie legislacyjnym.
- Przegląd i ocena systemu emerytalnego w Polsce.
- Przegląd realizacji zasad i praw Europejskiego Filara Praw Socjalnych – wypracowanie rekomendacji.
- Przegląd, ocena i propozycje zmian przepisów z zakresu indywidualnego i zbiorowego prawa pracy.
- Przegląd i ocena wyników wdrażania reformy oświaty w Polsce.

UCHWAŁA Nr 68

strony pracowników i strony pracodawców Rady Dialogu Społecznego

z dnia 25 stycznia 2019 r.

w sprawie wyłączenia z minimalnego wynagrodzenia za pracę dodatku stażowego

Na podstawie art. 29 w związku z art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2015 r., poz. 1240 z późn.zm.), zwanej dalej „ustawą”, uchwała się co następuje:

§ 1

Strona pracodawców i strona pracowników Rady Dialogu Społecznego pozytywnie ocenia rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę z dnia 6 grudnia 2018 r. (numer w wykazie prac Rady Ministrów: UD 440), w części, która przewiduje rozszerzenie, od 1 stycznia 2020 r., katalogu składników, które nie są uwzględniane przy obliczaniu wysokości wynagrodzenia pracownika porównywanego z wysokością minimalnego wynagrodzenia za pracę, o dodatek do wynagrodzenia przysługujący za staż pracy.

Podkreślenia wymaga, że konstrukcja ustawowa minimalnego wynagrodzenia za pracę nie ma charakteru jedynie wynagrodzenia zasadniczego. Jest to łączne wynagrodzenie pracownika za nominalny czas pracy w danym miesiącu, które poza wynagrodzeniem zasadniczym obejmuje również inne składniki wynagrodzenia i świadczenia pracownicze m.in. dodatek za staż pracy. W konsekwencji wielu pracowników z kilkuletnim stażem pracy otrzymuje niską stawkę wynagrodzenia zasadniczego oraz dodatek stażowy, których suma odpowiada wysokości płacy minimalnej, podczas gdy nowo przyjęte osoby wynagrodzenie to otrzymują w momencie podpisania umowy o pracę. Wprowadzenie zawartego w projekcie ustawy rozwiązania zapewni bardziej sprawiedliwy i przejrzysty kształt minimalnego wynagrodzenia oraz poprawi sytuację pracowników otrzymujących płacę na niższym poziomie. Zwiększy ponadto motywację pracowników i ich przywiązanie do miejsca pracy, co jest szczególnie istotne w obecnej sytuacji na rynku pracy.

Strona pracodawców i strona pracowników Rady Dialogu Społecznego rozważy w trakcie dalszych prac w Zespole problemowym ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych RDS rozwiązanie, aby docelowo minimalne wynagrodzenie stało się kategorią jednoskładnikową, wynagrodzeniem zasadniczym, co przywróciłoby właściwą funkcję dodatkom i innym składnikom wynagrodzenia. Dlatego za konieczne uznaje niezwłoczne przystąpienie do rozmów na temat wyłączenia innych dodatków z wynagrodzenia. W tym celu zwraca się do strony rządowej o pilne przedłożenie Radzie Dialogu Społecznego analizy skutków wyłączenia

wszystkich dodatków z wynagrodzenia minimalnego.

UCHWAŁA Nr 69

strony pracowników i strony pracodawców Rady Dialogu Społecznego

z dnia 25 stycznia 2019 r.

w sprawie realizacji inwestycji o długim okresie wykonania wynikających ze wzrostu kosztów wyrobów budowlanych i dostaw tych wyrobów

Na podstawie art. 29 w związku z art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2015 r., poz. 1240 z późn.zm.), zwanej dalej „ustawą”, uchwała się co następuje:

§ 1

Strona pracowników i Strona pracodawców Rady Dialogu Społecznego:

- po zapoznaniu się z informacją na temat problemów na rynku zamówień publicznych dotyczących realizowanych obecnie zamówień publicznych na roboty budowlane, w szczególności inwestycji o długim okresie wykonania, które wynikają przede wszystkim ze wzrostu kosztów wyrobów budowlanych i innych materiałów niezbędnych do realizacji zamówienia oraz wzrostu kosztów świadczenia usług,
- mając na uwadze, że prowadzone są obecnie prace nad nowym prawem zamówień publicznych, których zakończenie nastąpi najwcześniej w 2019 r.,
- w trosce o zapewnienie kontynuacji realizacji zawartych już umów o zamówienie publiczne,
- po przeprowadzeniu dyskusji na temat możliwych sposobów dostosowania warunków obowiązujących umów zawieranych w ostatnich latach do rzeczywistych kosztów ich realizacji, w zakresie, w którym ich wzrost nie mógł być do przewidzenia przez strony zawierające umowy wieloletnie,
- mając na uwadze treść obowiązujących w dacie podpisania tych umów oraz obecnie przepisów ustawy – Prawo zamówień publicznych oraz Kodeksu Cywilnego,

postulują o:

- Przedstawienie przez stronę rządową informacji o:
- Wdrożenie rozwiązań opartych o obowiązujące przepisy prawa, które umożliwią zamawiającym w sposób bezsporny przeprowadzenie zmiany istniejących umów na realizację inwestycji o długoterminowym okresie wykonania w związku ze zmianą kosztów wyrobów budowlanych i dostaw tych wyrobów;
- Wypracowanie systemowych rozwiązań, w tym mechanizmu waloryzacyjnego w oparciu o dane statystyczne

ki publicznej, zapewniających ich stosowanie przez zamawiających, w związku ze zmianą cen, kosztów wyrobów budowlanych i dostaw tych wyrobów w zakresie, w którym ich zmiana nie mogła być do przewidzenia przez strony zawierające umowy. Taka formuła powinna zostać włączona docelowo do nowego Prawa zamówień publicznych.

- planowanych działaniach na rzecz poprawy sytuacji na rynku zamówień publicznych w związku z sygnalizowanymi przez rynek trudnościami w realizacji inwestycji o długim okresie wykonania w oparciu o już zawarte umowy o zamówienie publiczne;
- szacunkowych kosztach waloryzacji umów w związku z oszacowanym przez rząd ryzykiem niewykonania tych umów wskutek ich wypowiedzenia przez wykonawców i konieczności dokończenia realizacji zamówień przez nowych wykonawców lub ryzykiem ich wypowiedzenia;

UCHWAŁA Nr 70

Strony pracowników i pracodawców Rady Dialogu Społecznego

Z dnia 25 stycznia 2019 r.

w sprawie problemów przedsiębiorstw działających w branży budownictwa infrastrukturalnego

Na podstawie art. 29 w związku z art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2015 r., poz. 1240 z późn.zm.), zwanej dalej „ustawą”, uchwala się co następuje:

§ 1

Strona pracowników i strona pracodawców Rady Dialogu Społecznego wyraża zaniepokojenie pogarszającą się sytuacją przedsiębiorców działających w branży budowlanej oraz niewystarczającą reakcją na ten stan rzeczy ze strony odpowiednich organów władzy publicznej. Dzisiejsze zaniechania mogą doprowadzić do powtórzenia sytuacji z lat 2011 i 2012, kiedy to fala upadłości oraz znaczące straty generalnych wykonawców jak i podwykonawców uniemożliwiły terminowe zakończenie kontraktów, doprowadziły do strat budżetu państwa oraz wieloletnich sporów sądowych.

Wśród głównych problemów przedsiębiorcy wymieniają wzrost kosztów wyrobów budowlanych i innych materiałów niezbędnych do realizacji inwestycji oraz wzrost kosztów świadczenia usług, kosztów pracy oraz niedobór pracowników. Jednak najpoważniejszym problemem, którego skala jest już na tyle duża, że zagraża zarówno funkcjonowaniu przedsiębiorców, jak też pomyślnej realizacji inwestycji drogowych i kolejowych, jest brak efektywnych klauzul waloryzacyj-

nych w umowach zawartych między zamawiającymi a wykonawcami.

Strona pracowników i strona pracodawców Rady Dialogu Społecznego podkreślają, iż każdy miesiąc zwłoki – braku decyzji odpowiednich organów władzy publicznej - przybliżył nas do potencjalnej katastrofy, jaką będą bankructwa przedsiębiorców, zwolnienia grupowe pracowników i odstąpienia od realizacji kontraktów. Jeśli do tego dojdzie, błyskawicznie odczuje to cała gospodarka – nie bez powodu budownictwo uznawane jest za barometr wzrostu gospodarczego. Od jednego miejsca pracy w sektorze budowlanym zależy kilka miejsc pracy w transporcie, produkcji przemysłowej czy w handlu.

Mając powyższe na uwadze, strona pracowników i strona pracodawców wzywa Prezesa Rady Ministrów, Ministra Infrastruktury, Ministra Inwestycji i Rozwoju, Ministra Przedsiębiorczości i Technologii, Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych, szefów największych zamawiających – PKP PLK S.A. oraz Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad, do podjęcia działań mających na celu aktywne przeciwdziałanie dalszemu pogarszaniu się sytuacji w branży budowlanej. Domagamy się:

- waloryzacji podpisanych począwszy od 1 stycznia 2016 roku i realizowanych obecnie kontraktów budowlanych w sposób w pełni rekompensujący realny wzrost kosztów realizacji inwestycji;
- zobowiązania Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, do jak najszybszego opracowania (przy współdziałaniu przedstawicieli branży), oraz wdrożenia i stałej aktualizacji wskaźników odzwierciedlających realne trendy cenowe w branży budowlanej;
- wypracowania systemowych rozwiązań, w tym mechanizmu waloryzacyjnego w oparciu o dane statystyki publicznej, do stosowania których zobowiązani byliby zamawiający w związku ze wzrostem kosztów wyrobów budowlanych i dostaw tych wyrobów w zakresie, w którym ich wzrost nie mógł być przewidziany przez strony zawierające umowy na realizację inwestycji o długoterminowym okresie wykonania. Rozwiązania te powinny zostać wprowadzone do nowego prawa zamówień publicznych, w którym powinien się znaleźć także obowiązek realnej waloryzacji kontraktów trwających dłużej niż 12 miesięcy przez wszystkich zamawiających;
- zobowiązania Dyrektora Generalnego Dróg Krajowych i Autostrad, Prezesa PKP PLK S.A. oraz publicznych podmiotów dysponujących środkami do zmiany obecnie stosowanych praktyk w zakresie:
- przedstawienia koncepcji zmian przepisów w obszarze polityki rynku pracy, jako odpowiedzi na problemy branży związane z niedoborem pracowników;
- zakazania stosowania procedur tzw. "sondowania rynku" przez ogłaszanie przetargów z zaniżonymi o 20, 30, 40 % środkami przeznaczonymi na realizację, co prowadzi do wydłużenia procedowania przetargów

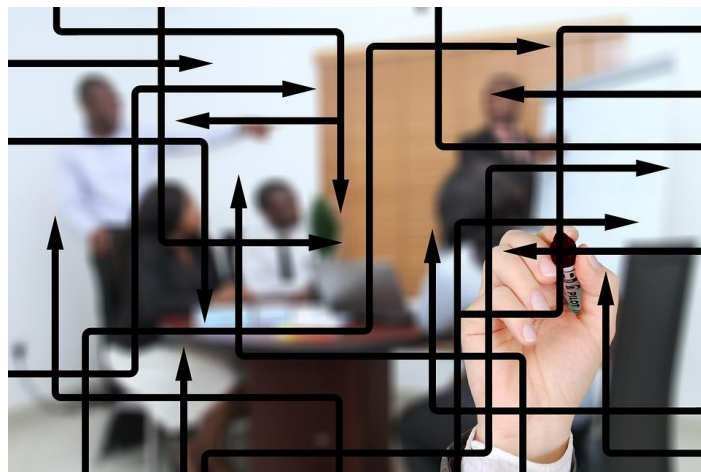
- przez wielokrotne ich rozpisywanie i znacznie skraca termin realizacji zadania,
- do prowadzenia do respektowania wymogu zatrudnienia pracowników w oparciu o umowę o pracę.
- odejścia od jednostronnych warunków umownych,
- urealnienia terminów ogłaszania i rozstrzygania przetargów,
- doprecyzowania kryteriów wyłaniania najlepszych ofert,
- uwzględnienia w rozpisywanych przetargach realnej wyceny kosztorysowej i bezwzględnego stosowania klauzul społecznych,
- urealnienia terminów gwarancji, uwzględniających gwarancje producentów,
- wykonywania nadzoru nad realizowanymi inwestycjami oraz rozstrzygania sporów, tak aby praktyki te jak najlepiej sprzyjały realizacji potrzeb inwestycyjnych Polski oraz zapobiegały likwidacji rodzimego sektora budowlanego,

Strona pracowników i strona pracodawców Rady Dialogu Społecznego z zadowoleniem (życliwie) przyjęła informacje strony rządowej o pracach Ministerstwa Infrastruktury, wspólnie z innymi instytucjami i ekspertami branży budowlanej, odnośnie konkretyzacji mechanizmów waloryzacji dla nowych kontraktów. Wstępną koncepcję przedmiotowej waloryzacji uważamy za idącą we właściwym kierunku, choć nie do końca satysfakcjonującą. Oczekujemy także niezwłocznego przedstawienia zasad i mechanizmów rozliczenia obecnych kontraktów. Zapowiadana waloryzacja wyłącznie nowych kontraktów – bolączek przedsiębiorstw budowlanych nie rozwiązuje, ani nawet nie łagodzi. Trzeba zdecydowanie przyspieszyć prace nad postulowanymi przez nas rozwiązaniami i szybko je sfinalizować, a o rezultatach jak najszybciej poinformować zainteresowane strony.

[BP OPZZ]

Warsztaty dla członków Komitetu Monitorującego POWER w KPRM - włączeni idei dostępności do głównego nurtu rządzenia.

W dniu 24.01. 2019r. odbyły się w KPRM warsztaty podczas których partnerzy społeczni ocenili trzy proponowane projekty pozakonkursowe, które mają usprawnić prace urzędów administracji publicznej. OPZZ reprezentował Zygmunt Mierzejewski

Celem pierwszego projektu jest przeprowadzenie szkoleń dla pracowników administracji publicznej z zakresu zapewnienia dostępności przygotowywanych i udostępnianych dokumentów urzędowych, treści zamieszczanych na stronach internetowych oraz innych materiałów/publikacji urzędowych.

Projekt jest realizowany w obszarze zadań publicznych leżących w kompetencjach Szefa Służby Cywilnej. Projekt zakłada wypracowanie rozwiązań o strategicznym znaczeniu dla poprawy dostępności podmiotów realizujących zadania publiczne.

Szef Służby Cywilnej, jest centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach służby cywilnej, w tym realizacji szkoleń dla członków korpusu służby cywilnej w zakresie określonym w ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej.

Korpus służby cywilnej to ok. 119 tys. osób zatrudnionych w ok. 1800 urzędach administracji publicznej. Działania podejmowane w projekcie skierowane są do pracowników administracji publicznej i będą miały wpływ na znaczącą grupę urzędów oraz osób realizujących zadania publiczne, co przyczyni się do zapewnienia efektu trwałości planowanej interwencji publicznej.

Szef Służby Cywilnej ma wieloletnie doświadczenie we wdrażaniu projektów finansowanych ze środków EFS na rzecz administracji publicznej, w tym realizacji projektów szkoleniowych oraz z zakresu wdrażania usprawnień zarządczych.

W związku z powyższym Szef Służby Cywilnej jest podmiotem posiadającym kompetencje, wiedzę i doświadczenie gwarantujące realizację planowanych przedsięwzięć. Potrzeba realizacji projektu wynika z celów i priorytetów ujętych w międzynarodowych i rządowych dokumentach strategicznych dotyczących poprawy sytuacji osób niepełnosprawnych i obowiązku zapewnienia dostępności przez urzędy na różnych poziomach i w każdej dziedzinie życia społecznego, w szczególności:

-*Konwencji ONZ o Prawach Osób Niepełnosprawnych,*

-*Strategii Odpowiedzialnego Rozwoju,*

-*Strategii Sprawne Państwo,*

-*Programu Dostępność Plus (Działanie 19 Przyjazny Urząd),*

-projektu ustawy o dostępności,

-projektu ustawy o dostępności cyfrowej,

-projektu *Strategii na rzecz Osób Niepełnosprawnych 2019-2030.*

W związku z powyższym projekt ma strategiczne znaczenie dla społeczno-gospodarczego rozwoju kraju i dotyczy zadań publicznych.

W ramach projektu planuje się przeszkolić 900 pracowników urzędów administracji publicznej, odpowiedzialnych za przygotowywanie i udostępnianie dokumentów urzędowych, treści zamieszczanych na stronach internetowych oraz innych materiałów/ publikacji urzędowych.

Zgodnie z założeniami projektu ustawy o dostępności oraz ustawy o dostępności cyfrowej urzędy administracji publicznej będą miały obowiązek dostosowania swoich stron internetowych do standardów WCAG 2.0 na poziomie co najmniej AA. Urzędy będą miały obowiązek posiadania ważnego certyfikatu dostępności, którego elementem będzie też certyfikat dotyczący dostępności cyfrowej.

Osoby odpowiedzialne za opracowywanie i publikację dokumentów urzędowych w wersji elektronicznej powinny mieć wiedzę i kompetencje dot. dostępności cyfrowej zarówno pod względem technicznym (zgodność ze standardem WCAG) jak i językowym (dokumenty powinny być napisane prostym, przystępnym

językiem, tak aby informacje były zrozumiałe dla jak największej grupy obywateli z indywidualnymi potrzebami (m.in. osób głuchych, niewidomych, o obniżonej sprawności intelektualnej, niedosłyszących), co wpłynie na poprawę komunikacji urzędu z obywatelami.

Następny projekt: „Dostępny urząd”

Wypracowanie rozwiązań ułatwiających zatrudnianie osób niepełnosprawnych w urzędach administracji publicznej oraz przeprowadzenie szkoleń z ich stosowania, jak również przegląd procedur związanych z obsługą klienta w urzędach administracji publicznej pod kątem zapewnienia dostępności i wsparcie urzędów we wdrożeniu wypracowanych wniosków i rekomendacji. Poprawa dostępności usług publicznych związanych z obsługą klienta oraz podniesienie kompetencji pracowników urzędów administracji publicznej w zakresie stosowania rozwiązań ułatwiających zatrudnianie osób z niepełnosprawnościami poprzez bezpośrednie doradztwo organizacyjne, warsztaty i szkolenia. Pomimo pozytywnych zmian jakie zaszły w ostatnich latach, sytuacja osób niepełnosprawnych na rynku pracy nadal jest trudna i sektor administracji publicznej nie jest wyjątkiem. W 2017 roku wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych w administracji publicznej wyniósł poniżej 6%- czyli mniej niż wymogi ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych. W służbie cywilnej (ok. 1800 urzędów zatrudniających ok. 119 tys. osób) wynosi on ok. 3,9%. Tylko 251 urzędów osiągnęło wskaźnik zatrudnienia tych osób powyżej 6%. Najwięcej osób niepełnosprawnych zatrudnionych jest w urzędach wojewódzkich(5,3 %) i Krajowej Administracji Skarbowej (4,7%).

Osoby chcące zatrudnić osoby niepełnosprawne często nie mają wiedzy, jakie bariery mogą wystąpić w środowisku pracy dla osób z różnymi rodzajami niepełnosprawności. Wypracowanie narzędzi wspomagających system wsparcia tych osób oraz przeszkolenie urzędników z jego stosowania przyczyni się do wsparcia osoby niepełnosprawnej w zatrudnieniu i utrzymaniu tego zatrudnienia.

Trzeci projekt: Przeprowadzenie szkoleń dla koordynatorów do spraw dostępności w urzędach administracji publicznej. Podniesienie kompetencji koordynatorów do spraw dostępności w urzędach administracji publicznej z zakresu zagadnień związanych z przestrzeganiem przez urząd zasad dostępności. Przewidziane w projekcie działania mają na celu podniesienie kompetencji pracowników administracji publicznej. Istotnym czynnikiem przemawiającym za potrzebą realizacji projektu w trybie pozakonkursowym jest konieczność wypracowania mechanizmu funkcjonowania koordy-

natorów dostępności w jednostkach administracji publicznej.

Podczas dyskusji Zygmunt Mierzejewski zapytał na jakiej podstawie, według jakiego klucza do projektów zostanie wybranych 90 urzędów spośród 1800 wszystkich co stanowi 5%. Poparł też wnioski Komisji Europejskiej, która poprosiła uzupełnić projekty o rezultaty z poprzednich projektów dotyczących podobnych celów. (w tym z programu Norweskiego, klient w centrum uwagi itd). Strona rządowa odpowiedziała, że nie ma jeszcze wypracowanego systemu naborów i prosi partnerów społecznych o wnioski i propozycje.

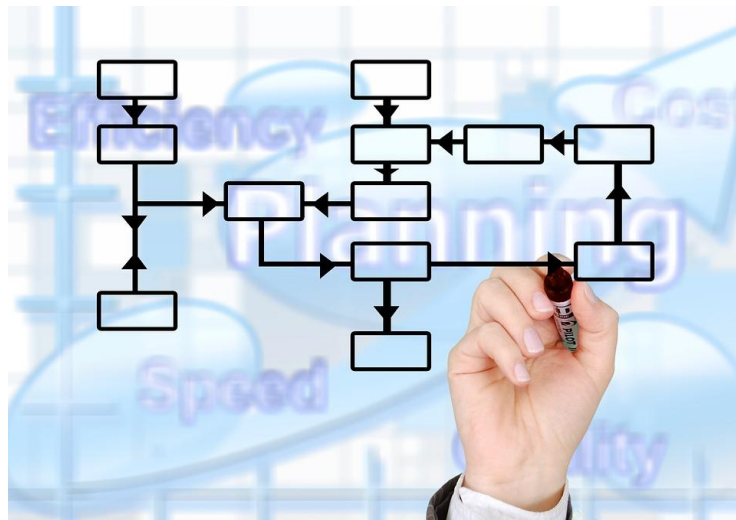
Dalsza dyskusja była ukierunkowana na realizację podobnego projektu w samorządach. Planowane jest uruchomienie działań w przyszłym kwartale.

[Fot: Pixabay.com]

Zygmunt Mierzejewski

Warsztaty Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Wiedza Edukacja Rozwój. Pomoc dla niepełnosprawnych i dla Śląska.

Pierwszym omawianym dokumentem była propozycja projektu wykorzystanie innowacji społecznych w skali mikro w celu rozwiązania problemów społecznych na terenie Śląska. w ramach działania - Zwiększenie wykorzystania innowacji społecznych na rzecz poprawy skuteczności wybranych aspektów polityk publicznych w obszarze oddziaływania EFS.

Zadaniem beneficjenta projektu grantowego będzie prowadzenie inkubatora innowacji społecznych.

Inkubator będzie szukać najciekawszych inicjatyw, pomagać im się rozwinąć, a na końcu wdrożyć do praktyki te rozwiązania, które w trakcie testowania sprawdzą się najlepiej. Wsparcie eksperckie i finansowe (grant) otrzymają osoby indywidualne, grupy nieformalne lub inne małe podmioty (firmy, stowarzyszenia, fundacje, itp.), które mają pomysł na to, jak można skuteczniej i efektywniej rozwiązywać problemy społeczne na terenie województwa śląskiego, ze szczególnym uwzględnieniem problemów związanych ze zwalczaniem wykluczenia społecznego. W szczególności poszukiwane będą takie rozwiązania, które mają duży potencjał do upowszechniania tzn. ich zastosowanie nie ogranicza się do pojedynczej usługi, produktu czy podmiotu, ale mogą być wykorzystywane szeroko przez inne podmioty, w ramach innych usług czy produktów. Generowanie innowacji społecznych powinno odbywać się w sposób partycypacyjny tj. na każdym etapie uwzględniać potrzeby i opinię grup docelowych poprzez ich zaangażowanie w definiowanie, testowanie i upowszechnianie wypracowanych rozwiązań. Dlatego kluczowe jest zaangażowanie i włączenie mieszkańców w projektowanie innowacyjnych rozwiązań specyficznych dla terenu Śląska. Jednym z przykładów jest możliwość finansowania innowacji podejmowanych przez samoorganizujące się grupy społeczne w dzielnicach miast postindustrialnych zagrożonych wykluczeniem społecznym.

Konieczność realizacji konkursu wynika z Programu dla Śląska, którego jednym z celów jest poprawa jakości życia mieszkańców poprzez rozwój społecznych innowacji (Działanie 2.4).

Będzie to odbywało się m.in poprzez finansowanie innowacji społecznych, przeciwdziałających wykluczeniu społecznemu w dzielnicach miast postindu-

strialnych. Projekt jest realizowany wyłącznie w ramach tematu i polega na prowadzeniu inkubatora innowacji społecznych, w tym udzielaniu grantów na innowacje społeczne w zakresie tematu. Koncentracja Wnioskodawcy na temacie przyczyni się do pełniejszego zdiagnozowania problemu i potrzeb grup docelowych, potencjalnych odbiorców/użytkowników rozwiązań innowacyjnych, co przyczyni się do wypracowania efektywnego rozwiązania w zakresie ułatwienia / zapewnienia dostępności. Projekt jest realizowany w odniesieniu do celu konkursu i polega na prowadzeniu inkubatora innowacji społecznych.

Projekt ma charakter regionalny – dotyczy obszaru województwa śląskiego. Kryterium ma dwa wymiary: zarówno innowacje społeczne powinny dotyczyć problemów specyficznych dla Śląska, jak innowatorzy społeczni powinni pochodzić z tego regionu.

Maksymalna wartość projektu określona w budżecie wniosku o dofinansowanie to 4 000 000 PLN.

Okres realizacji projektu wynosi minimum 36 miesięcy, przy czym termin zakończenia realizacji projektu nie może być późniejszy niż 30.06.2023 r.

Dotychczas są realizowane projekty- inkubatory dostępności centralnie. Stworzono w kraju 17 inkubatorów i żadnego w woj. śląskim. Wnioski z programów centralnych chcemy realizować w tym projekcie dla Śląska. Pozytywnie oceniono założenia na WRDS oraz jest zapisany w programie rządowym pomocy regionom zagrożonym wykluczeniem społecznym.

Zygmunt Mierzejewski odniósł się do braku zainteresowania projektem centralnym pytając jakie były przesłanki braku zainteresowania akurat w tym jednym województwie? Problem wykluczenia społecznego dotyczy też innych regionów i czy będzie kontynuacja tego pomysłu w innych zdiagnozowanych województwach? Brak jest uzasadnienia dla wagi problemu w tym województwie. Uwagi podobne przedstawili przedstawiciele Komisji Europejskiej. Strona rządowa odpowiedziała, że na tym etapie nie planujemy tego projektu powielać w innych województwach.

Następnym omawianym dokumentem był projekt - SUCCESSIBILITY – zapewnienie koordynacji rządowego programu Dostępność Plus w ramach włączenie idei dostępności do głównego nurtu dobrego rządzenia (Cel szczegółowy 6). Inwestycje w zdolności instytucjonalne i w sprawność administracji publicznej oraz efektywność usług publicznych na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym w celu przeprowadzenia reform, z uwzględnieniem lepszego stanowienia prawa i dobrego rządzenia (Priorytet inwestycyjny 11I). Zapewnienie obsługi procesów związanych z włączeniem

idei dostępności do głównego nurtu dobrego rządzenia, w tym dotyczących w szczególności zmian prawa, współpracy z interesariuszami, koordynacji dostępności w ramach polityk sektorowych.

Opracowanie ekspertyz i analiz służących uwzględnieniu aspektu dostępności w obowiązującym lub nowo utworzonym prawie Zapewnienie funkcjonowania struktury i rozwiązań na rzecz koordynacji działań z zakresu dostępności

Projekt składa się z następujących komponentów – kamieni milowych, które będą realizowane w trybie równoległym:

- 1. Powołanie Rady Dostępności – obsługa techniczna i organizacyjna prac rady. Komponent ten obejmuje koszty spotkań, prac zespołów roboczych, przeprowadzania przez nich ewentualnych analiz.**
- 2. Utworzenie Wydziału Dostępności – zapewnienie struktury organizacyjnej dla koordynacji dostępności – finansowanie kosztów 6 etatów w MIIR. W celu skutecznej realizacji ww. interwencji niezbędne jest wzmocnienie potencjału kadrowego Departamentu Europejskiego Funduszu Społecznego.**

Wprowadzenie w życie ustawy o dostępności – przyspieszenie procesu poprawy dostępności, dzięki której osoby z niepełnosprawnościami w sposób możliwie samodzielny i na zasadzie równości z innymi będą mogły korzystać z przestrzeni publicznej, środków transportu, technologii i systemów informacyjno-komunikacyjnych. Ponadto zapewnienie podstawy prawnej dla podejmowania dalszych działań w zakresie dostępności, w tym w szczególności wydawania przez właściwych ministrów w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rozwoju regionalnego rozporządzeń regulujących szczegółowo standardy dostępności (kwestie i warunki techniczne) dla zapewnienia dostępności Do koordynacji Programu Dostępność Plus, zgodnie z decyzją Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2018 r., wyznaczony został minister właściwy ds. rozwoju regionalnego. Departament Europejskiego Funduszu Społecznego jako komórka organizacyjna Ministerstwa Inwestycji i Rozwoju został wskazany (w regulaminie organizacyjnym MIIR) jako ośrodek koordynacji Programu Dostępność Plus. W 2018 r, w DZF został utworzony Wydział Dostępności, którego zadania wprost dotyczą tych zagadnień Działania o charakterze organizacyjnym i koordynacyjnym powinny być powierzane podmiotom lub instytucjom, które zarówno posiadają do tego odpowiednie kompetencje jak i umocowanie do realizacji działań w przepisach prawa. Posiadanie podstawy prawnej i możliwości egzekwo-

wania podejmowanych decyzji, jest warunkiem ich skuteczności. Dlatego koordynacja tak kompleksowego programu rządowego jakim jest Dostępność Plus musi być powierzona podmiotowi publicznemu, posiadającemu odpowiednie zasoby, wiedzę, czy potencjał do działania i wpływania na wiele obszarów (m.in. inwestycje, architektura, cyfryzacja, gospodarka, edukacja).

Do koordynacji Programu Dostępność Plus, zgodnie z decyzją Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2018 r., wyznaczony został minister właściwy ds. rozwoju regionalnego. Departament Europejskiego Funduszu Społecznego jako komórka organizacyjna Ministerstwa Inwestycji i Rozwoju został wskazany (w regulaminie organizacyjnym MIIR) jako ośrodek koordynacji Programu Dostępność Plus.

Dodatkowo doświadczenie z realizacji programów operacyjnych polityki spójności wskazuje, że koordynacja i zarządzanie z poziomu ministerstwa jest jedną z najskuteczniejszych form koordynacji, w sytuacji gdy jej przedmiotem są działania podmiotów z różnych sektorów (rządowy, samorządowy, pozarządowych, prywatny). Pozostawienie realizacji tego konkretnego projektu beneficjentowi w trybie konkursowym byłoby więc nieracjonalne ze względu na fakt, iż żaden inny podmiot nie ma możliwości sprawować tej funkcji.

W związku z powyższym wybór trybu pozakonkursowego jest zgodny z przepisami ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. *o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020* (Dz. U. poz. 1146, z późn. zm.) oraz podrozdziału 5.2.1 *Polityka spójności*, rozdziału 5.2 *Zasady wyboru projektów* Umowy Partnerstwa z dnia 21 maja 2014 r. Mając na uwadze zmiany struktury wiekowej społeczeństwa i związane z tym wyzwania społeczne, ekonomiczne i kulturowe, konieczne jest uznanie dostępności jako kluczowego elementu różnych polityk publicznych, w tym długofalowo prowadzonych działań prawnych, instytucjonalnych i finansowych. Zapewnienie dostępności przestrzeni publicznej to zadanie o charakterze systemowym. Dlatego też niezbędne jest stworzenie zaplecza koordynacyjnego, które na wzór podobnych instytucji funkcjonujących w innych krajach, pozwoli na tworzenie polityki państwa w zakresie dostępności i zarządzania procesami w zakresie poprawy dostępności.

Rolę takiej instytucji pełni obecnie Wydział Dostępności w Departamencie Europejskiego Funduszu Społecznego. Stąd niniejszy projekt ma na celu wzmocnienie tej komórki organizacyjnej w narzędzia (analizy, ekspertyzy, spotkania) i kompetencje (dodatkowe etaty) służące zapewnieniu rzeczywistej koordynacji na poziomie systemowym. Celem strategicznym jest

trwale włączenie problematyki dostępności do wszystkich polityk publicznych, do praktyki planowania, realizacji i oceny funkcjonowania państwa oraz realizacja wieloaspektowych, działań inwestycyjnych (budowlane, transportowe, technologiczne), poprawiających dostępność przestrzeni publicznej, które wpłyną na jakość życia osób z niepełnosprawnościami.

Odnosząc się do prezentacji i otrzymanych materiałów Zygmunt Mierzejewski przypomniał, że trwa jeszcze proces opiniowania przez partnerów społecznych projektu Ustawy o dostępności- jak przedmówcy podali jest wiele uwag. Zgodnie z projektem Ustawy zostanie powołana Rada Dostępności. Czy ten projekt wobec tego nie jest przedwczesny? Program dostępność + przyjęty do realizacji w lipcu jest strategicznym dokumentem rządowym. Nie mamy wiedzy jakie działania są podejmowane przez stronę rządową a jakie będą uzupełnienie przez realizację projektów ze środków unijnych. Przedstawiciele MIiR podkreślili wagę problemu. Zapisane są 44 działania w tym 18 realizowane bezpośrednio przez MIiR. Rada Dostępności została powołana decyzją Ministra 20.12. a dopiero potem będzie umocowana Ustawą. Już zwrócono się do partnerów społecznych o podanie członków Rady. Materiały dodatkowe zostaną przesłane do członków KM POWER niebawem. Z pomocy technicznej trwają szkolenia dla członków instytucji pozarządowych. Pozyskujemy też na ten cel środki z funduszu solidarnościowego.

W warsztatach uczestniczył ze strony OPZZ Zygmunt Mierzejewski.

[Fot: Pixabay.com]

Zygmunt Mierzejewski

Konferencja Innowacje w polityce spójności: wczoraj, dziś i jutro.

21 stycznia Ministerstwo Inwestycji i Rozwoju zorganizowało konferencję dotyczącą wspierania innowacyjności poprzez Fundusze Europejskie w Polsce. "Innowacje w polityce spójności: wczoraj, dziś i jutro" Konferencja odbyła się w Warszawie w Centrum Nauki Kopernik. W konferencji z ramienia OPZZ uczestniczył Zygmunt Mierzejewski.

Celem konferencji było podsumowanie efektów realizacji polityki spójności w Polsce w zakresie innowacyjności (wraz z prezentacją najciekawszych osiągnięć), a także rozpoczęcie debaty na temat planów i możliwości finansowania innowacji na kolejną perspektywę finansową, tj. na lata 2021-27.

Konferencję otworzył Minister Jerzy Kwieciński: Wyraźnie podkreślił w swoim wystąpieniu, jak ważne są innowacje w społeczeństwie. Analizując wskaźniki cały czas widzimy, że są zbyt małe. Trzeba ciągle stymulować i inicjować innowacyjność w firmach. Centrum Kopernik zostało wybrane na miejsce konferencji nieprzypadkowo. Patrząc w szerszym kontekście 2/3 wzrostu generowane jest przez innowacyjne inwestycje. Widać postęp gdyż spada bezrobocie, wzrastają dochody ludzi. Jesteśmy dobrze oceniani przez instytucje zewnętrzne. Ale jeżeli chcemy przejść do następnego etapu rozwoju to musimy radykalnie rozwinąć trend innowacji w firmach. Teraz mamy w budżecie kraju 1% na badania i rozwój, musimy dążyć do osiągnięcia 3%. W programie Horyzont postępy są zdecydowanie niewystarczające - jesteśmy jako Polska płatnikiem netto. Ciągłe braki są u nas wyrafinowanych rozwiązań oraz brak jest efektywnych instrumentów. Udało się natomiast zaszczerpić trend, modę na innowacje - rośnie również zatrudnienie w sektorze B+R, rośnie też liczba patentów. Wydano na B+R 14 mld zł, efekt pośredni i bezpośredni to zyskałyśmy 92 mld zł. Wprowadziliśmy dużą ulgę dla przedsiębiorców i skutki są już widoczne. Wydatki na innowacyjność w projektach idą najwolniej, tak centralnych jak i regionalnych. Trzeba ten trend odwrócić. Pamiętajmy, że w nowej perspektywie wzrosną środki na innowacje, chcemy i będziemy dalej mocno pomagać firmom w budowie dobrych projektów.

Peter Berkowitz, Dyrekcja Generalna ds. Polityki Regionalnej i Miejskiej, Komisja Europejska omówił propozycje polityki spójności dla innowatorów po

2020 r. Mówił że kluczem do przyszłości Europy do jej dobrobytu jest inteligentny rozwój, rozwój nowoczesnych miejsc pracy, tworzenie łańcuchów wartości, rozwój inteligentnych specjalizacji. Trzeba projekty umieszczać w jednym pakiecie, znieść biurokratyczne bariery (jedna projekt badania inne wdrożenie) należy mocno wspierać partnerstwa, dyfuzję innowacji, wzmocnić monitoring i ewaluację. Gromadzić środki finansowe z różnych źródeł na ten sam cel. Musimy wzmocnić potencjały regionów, a zwłaszcza tych gorzej rozwiniętych.

Następnie trzech twórców innowacyjnych rozwiązań przedstawiło swoje produkty, które zdobywają już rynki światowe:

projekt "Aerosize" - hubrydowe poduszki ratunkowe, projekt "RemmedVR" - okulary wykorzystywane do wirtualnych gier w leczeniu niedowidzenia i zezów, projekt "Symulator starości" - symulator imitujący dolegliwości osób starszych.

W panelu Przyszłość. Przedsiębiorcy – Nauka - Państwo udział wzięli - Małgorzata Szczepańska - Dyrektor Departamentu Programów Wsparcia Innowacji i Rozwoju, Ministerstwo Inwestycji i Rozwoju, Maciej Chorowski, Dyrektor Narodowego Centrum Badań i Rozwoju, Tomasz Perkowski, Zastępca Prezesa Fundacji na rzecz Nauki Polskiej, Patrycja Wizińska-Socha - prezes zarządu firmy NESTMEDIC. Przedstawiciele strony rządowej rozwinęli tezy z wystąpienia inauguracyjnego a przedstawiciel nauki i przedsiębiorcy chociaż zrobili wielki krok naprzód we wzajemnych relacjach to jednak stale winą za kłopoty z opracowaniem i wdrażaniem rozwiązań innowacyjnych winią przeciwną stronę.

W panelu Społeczeństwo i gospodarka. Po co nam innowacje? udział wzięli: Eliza Kruczkowska, Polski Fundusz Rozwoju, Natalia Hatałska, Infuture Hatałska Foresight Institute, Łukasz Turski, Centrum Fizyki Teoretycznej PAN, Paulina Zadura-Lichota, Dyrektor Departamentu Analiz i Strategii, Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości. Wszyscy paneliści podkreślali konieczność radykalnych działań, aby w nowym okresie programowania nie zostać z tyłu wobec innych krajów. O ile strona rządowa stawia na zmianę mentalności w firmach (co się już dzieje tylko za wolno) to inni chcą pakietu rozwiązań przyspieszających trendy rozwojowe.

Na wystawie projektów finansowanych ze środków europejskich zobaczyć było można:

1. projekt "Aerosize" - hybrydowe poduszki ratunkowe (projekt finansowany w ramach Programu Inteligentny Rozwój)
2. projekt "Remmed VR" – wykorzystanie okularów do wirtualnych gier w leczeniu wad wzroku (projekt finansowany w ramach Bridge Alfa Programu Inteligentny Rozwój)
3. projekt "Symulator starości" - symulator imitujący dolegliwości osób starszych (projekt finansowany w ramach Programu Kapitał Ludzki)
4. projekt "CINEMATICVR"- wykorzystywanie wirtualnej rzeczywistości, czyli filmy 360, VR180 oraz interaktywne aplikacje VR do prezentacji oraz promocji produktów, usług i przestrzeni (projekt finansowany w ramach Programu Polska Wschodnia)
5. projekt "BREASTLife"- innowacyjne w skali świata urządzenie medyczne, które pozwala na komfortowe i samodzielne badanie piersi w domu (projekt finansowany w ramach Programu Innowacyjna Gospodarka)
6. projekt "Zortrax"- Drukarka 3D pracująca w technologii warstwowego osadzania topionych polimerów zapewniająca warunki do przetwórstwa wysoko wymagających tworzyw sztucznych (projekt finansowany w ramach Programu Inteligentny Rozwój)

[Fot: Pixabay.com]

Zygmunt Mierzejewski

Sukces w Zakładzie Obróbki Plastycznej w Świdniku.

Zgodnie z decyzją zarządu Koncernu Leonardo Helicopters w ubiegłym roku została przeprowadzona procedura przetargowa dotycząca sprzedaży Zakładu Obróbki Plastycznej Sp. z o.o. (ZOP), który był ostatnią spółką córką należącą do naszej firmy. Mając na uwadze zagwarantowanie dotychczasowych miejsc pracy dla pracowników wydziału Kuźni, oraz utrzymanie ważnej dla Świdnika produkcji lotniczej nasz związek ZZIT wsparł inicjatywę pracowników ZOP którzy zadeklarowali założenie spółki pracowniczej i nabycie pełnego pakietu udziałów swojego zakładu pracy.

W ramach przedstawionej przez pracowników oferty zadeklarowana została gwarancja utrzymania ciągłości

dostaw odkuwek zarówno dla „PZL Świdnik” S.A. jak i pozostałych firm zewnętrznych kooperujących z ZOP, których wyroby finalnie montowane są w śmigłowcach produkowanych przez PZL-Świdnik S.A. W szczególności dotyczy to kilkuset pozycji odkuwek (w tym wielu o statucie krytyczne dla bezpieczeństwa lotu) używanych w konstrukcji śmigłowca W-3, jego przekładni głównej oraz napędzających go silników PZL-10W, a także odkuwek do śmigłowców Mi-2 i jego silników GTD-350 oraz śmigłowców SW-4.

Pod koniec grudnia 2018 roku Zarząd naszej firmy po negocjacjach ostatecznie wybrał ofertę złożoną przez pracowników ZOP i dokonał formalnej sprzedaży udziałów na warunkach komercyjnych. Wiemy że firma trafia w dobre ręce i dalej będzie się rozwijać ponieważ posiada ugruntowaną pozycję na rynku a kierują nią inżynierowie z wieloletnim doświadczeniem oraz znajomością branży lotniczej.

Unikalna produkcja odkuwek na świdnickiej Kuźni odbywa się nieprzerwanie od 1954 roku. Zakład Obróbki Plastycznej został wydzielony ze struktur PZL-Świdnik w 2000 roku na bazie dawnego wydziału W-300. Firma specjalizuje się w produkcji odkuwek ze stopów aluminium, miedzi, żelaza i tytanu głównie dla przemysłu lotniczego, zbrojeniowego oraz energetyki. Zakład od wielu lat posiada wdrożony certyfikat AS 9100 wymagany dla branży lotniczej, a wśród jego kluczowych odbiorców znajdują firmy takie jak: Safran, GE Aviation, Pratt&Whitney, PZL-Mielec, ABB, Siemens, Alstom Power i ponad 100 innych klientów krajowych i zagranicznych. Firma we własnym zakresie projektuje i wykonuje niezbędne oprzyrządowanie w tym matryce kuźnicze, okrojniki oraz różnego rodzaju przyrządy obróbcze. Większość odkuwek dostarczana jest z wstępną lub finalną obróbką mechaniczną wykonywaną na obrabiarkach CNC, oraz pełnym pakietem badań w tym nieniszczących NDT gwarantujących wiarygodność i wysoką jakość produkowanych wyrobów.

ZM

Polska potrzebuje wyższych płac – udane negocjacje w Magneti Marelli!

We wtorek 22 stycznia 2019 trzy Zakładowe Organizacje Związkowe zrzeszone w Federacji ZZ Metalowców i Hutników, prowadzące działalność statutową w Spółkach Magneti Marelli Poland Sp. z

o.o. w Sosnowcu zakończyły sukcesem negocjacje płacowe. Pakiet ekonomiczny na rok 2019 gwarantuje każdemu zatrudnionemu pracownikowi:

- Z dniem 1 stycznia 2019 wzrost płacy miesięcznej o 500,11 zł. – dla osób zatrudnionych na stawkach godzinowych przekłada się na wzrost stawki godzinowej wraz z 21 % premią miesięczną o 2,99 zł
- Zwiększenie premii wakacyjnej o 250 zł. (która wynosi 50 % zasadniczej płacy teoretycznej każdego zatrudnionego)
- Gwarantuje nagrodę okolicznościową z okazji Świąt Bożego Narodzenia w kwocie 1 500 zł.

Po prowadzeniu w życie w/w podwyżki nowo zatrudniona osoba po 3 miesięcznym okresie próbnym otrzyma płacę miesięczną w wysokości 3 817 zł. (tj. stawka godzinowa 18,29 zł. plus 21 % premią – 22,13 zł. plus 100 zł dodatek do bezpośredniej produkcji). Magneti Marelli jest międzynarodową firmą zajmującą się produkcją komponentów i podzespołów dla sektora samochodowego. W Sosnowcu wytwarzają systemy oświetleniowe, oraz układy wydechowe. Odbiorcami są firmy z rynku niemieckiego oraz krajowi producenci aut.

[źródło: <http://federacja-metalowcy.org.pl/>]

Mirosław Grzybek

FZZMiH

Dezyderat dla dialogu w Polsce i górnictwa

Zebrani w dniu 18 stycznia 2019 r. przewodniczący Związku Zawodowego „PRZERÓBKA” w Katowicach z wzrastającym oburzeniem obserwują pogar-

szającą się jakość dialogu społecznego w Polsce, w tym górnictwie węgla kamiennego, który zaczyna być fasadowy, a nie rzeczywisty, co nieuchronnie doprowadza do narastania niepotrzebnych oraz szkodliwych napięć społecznych z powodu wchodzenia władzy w butę, arogancję i pychę.

Przykładem tego jest ostentacyjne ignorowanie postulatów Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych oraz Związku Nauczycielstwa Polskiego, zgłoszonych w trakcie manifestacji organizowanej w dniu 22 września 2018 r. w Warszawie, a także ostatnie zaognienie sytuacji konfliktowych w Jastrzębskiej Spółce Węglowej S.A. oraz w oświacie, służbie zdrowia, sądownictwie, i wielu innych branżach, a nadto w przestrzeni publicznej, w której od słów pogardy i nienawiści doszło do brutalnego zamordowania na oczach świata Prezydenta Miasta Gdańsk.

To kompletne rozminięcie się oczekiwań obywateli z działaniem rządzących, musimy jasno wyartykułować i zażądać, aby Polska polityka społeczna była inna, i oparta na służeniu i współzrządzeniu, a nie na autorytarnym rządzeniu. To musi być polityka, którą cechować będzie pokora, współpraca, umiar oraz roztropność i odpowiedzialność w działaniu. To ma być polityka, w której wszystkie związki zawodowe i ich postulaty będą traktowane jednakowo bez jakiegokolwiek dyskryminacji lub faworyzacji.

Mówimy dość dalszej dekarbonizacji polskiego górnictwa pod pretekstem walki ze smogiem i polityką czystego powietrza oraz poprawności politycznej. Dziś bowiem, coraz częściej słyszymy i widzimy, że pod przykrywką polityki klimatycznej, w zasadzie toczy się wojna z polskim węglem, która jest wojną na wszystkich możliwych frontach. Jesteśmy wciąż na linii ognia, pod ostrzałem szkodliwej dla polskiego górnictwa, śląska i Polski, polityki dekarbonizacji, która jest zamachem na nasz górniczy stan, na naszą suwerenność, i bezpieczeństwo energetyczne.

To prawdziwa wojna o to, aby w naszych czterech kątach, żłóbkach, przedszkolach, szkołach, szpitalach, kościołach, kinach i stadionach płynął prąd, nie z naszego węgla, lecz z innych źródeł energii. I to nie po to, aby nas uszczęśliwić, ale po to, aby nas ubesamowolnić, i doprowadzić do ubóstwa energetycznego, bo nie będzie nas stać zapłacić za prąd. Będąc 9 października 2018 r. na PRE-COP24 w Europejskim Parlamencie w Brukseli, mówiliśmy wprost, że jeżeli w dalszym ciągu będzie się walczyć z węglem, a nie z emisją CO₂, to Polski rząd powinien wzorem, Stanów Zjednoczonych, Kanady i Rosji wystąpić z wszystkich protokołów i porozumień klimatycznych, które nie tylko, niszczą nasze górnictwo, ale również niszczą polski przemysł oparty na naszych nośnikach energii.

Kolejny już rok rząd Prawa i Sprawiedliwości uchyla się od realizacji obietnic złożonych w kampanii wyborczej 2015 roku oraz jest głuchy na słuszne postulaty związkowe w zakresie:

- wzrostu wynagrodzeń w sektorze budżetowym i przemysłowym oraz transporcie, handlu i usługach,
- uchylenia wygaszającego charakteru emerytur pomostowych, i odejścia od zasady, że pracownicy zatrudnieni po dniu 1 stycznia 1999 r. w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, mają być tylko dawcami składek bez prawa do emerytury pomostowej,
- ustanowienia emerytur stażowych bez względu na wiek po przepracowaniu lub oskładkowaniu po 35 lat w przypadku kobiet i 40 lat w przypadku mężczyzn,
- wycofania antypracowniczych zmian w kodeksie pracy,
- pełnego odmrożenia kwot odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych,
- wzrostu kwot progów dochodowych uprawniających do wypłaty świadczeń z pomocy społecznej, ich wysokości oraz wzrost kwot kryteriów dochodowych uprawniających do wsparcia dochodowego rodzin,
- wzrostu wysokości świadczeń i zasiłków rodzinnych,
- wzrostu emerytur i rent oraz zwolnienia ich z podatku dochodowego od osób fizycznych,
- wzrostu wysokości kwoty wolnej od podatku dochodowego,
- waloryzacji wysokości zryczałtowanych kosztów uzyskania przychodu osób fizycznych,
- zwolnienia z podatku dochodowego od osób fizycznych, składek członkowskich płaconych na rzecz związków zawodowych,
- waloryzacji kwot progów podatkowych,
- pełnego odwieszenia zawieszonych uprawnień i wzrostu płac w górnictwie,
- pełnego optymalnego zatrudnienia w górnictwie, w

szczególności w zakładach przeróbki mechanicznej węgla i pod ziemią,

- ograniczenia importu węgla do Polski,
- budowy nowych kopalń,
- ustawowego uregulowania prawa do świadczenia rekompensacyjnego z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla dla wszystkich byłych pracowników i innych osób uprawnionych, którym to prawo zostało wypowiedziane bądź zawieszono.

Staje się normą pomijanie i dyskryminowanie związków zawodowych w procesie konsultacji ważnych dla pracowników i obywateli projektów ustaw i rozporządzeń oraz strategii i programów rządowych, uporczywe łamanie i skracanie ustawowych terminów konsultacyjnych przez organy państwa w zakresie oczekiwania na opinię partnerów społecznych oraz brak zagwarantowania w przepisach konieczności ustosunkowania się strony rządowej i samorządowej na zgłaszane uwagi w procesie legislacyjnym.

Doceniamy to, że przywrócony został powszechny wiek emerytalny z 67 lat życia do 65 lat dla mężczyzn oraz 60 lat dla kobiet, ale wciąż nie ma woli po stronie rządzących do przywróconego poprzedniego wieku emerytalnego dla pracowników zakładów przeróbki mechanicznej węgla, a także innych grup zawodowych, a ponadto zgłaszanego słusznego i ekonomicznie się broniącego postulatu OPZZ ustanowienia emerytur stażowych 35/40.

Ostrzegamy, i zarazem apelujemy o to, że jeżeli w dalszym ciągu nie będzie woli nieprzystąpienia przedstawicieli władzy wykonawczej i ustawodawczej do autentycznego, a nie pozorowanego dialogu społecznego, zorientowanego na strategii wypracowywania porozumienia we wskazanych wyżej obszarach, to jako obywatele i związkowcy będziemy zmuszeni podjąć adekwatne statutowe działania, z protestacyjno – strajkowymi włącznie.

[Źródło: <http://www.przerobka.pl/>]

Kongres włoskich związków zawodowych (Generalnej Konfederacji Pracy CGIL)

W Bari, mieście w południowych Włoszech, znanym dla większości Polaków i Polek jak miejsce pocho-

dzenia królowej Bony odbywa się XVIII kongres włoskiej konfederacji związków zawodowych CGIL. W dniach od 21 do 25 stycznia 800 delegatów z całych Włoch jak również 85 międzynarodowych gości w tym przedstawiciel OPZZ (Adam Rogalewski) dyskutuje na temat przyszłości CGIL a więc: wybrania nowego prezydenta, ustalenia programu na kolejne lata jak również innych działań związku zawodowego. Stolica Apulii została wybrana na miejsce kongresu z powodu swojej lewicowej identyfikacji. Bari jest również europejską stolicą kultury.

CGIL jest najstarszą włoską centralą związkową założoną w 1906, o korzeniach i identyfikacji socjalnej. Posiada ona przeszło 5 milionów członków i członkin, z tego licząca grupę emerytów na kongresie, grupa emerytów posiada około 300 delegatów). Biorąc pod uwagę, że liczba osób aktywnych zawodowo wynosi 23 miliony (58,1 procent w wieku produkcyjnym) CGIL reprezentuje około 10 procent wszystkich pracowników. Dzięki istnieniu układów zbiorowych pracy, które obejmują przeszło 77 procent, nie ma potrzeby istnienia płacy minimalnej we Włoszech. Większość pracowników objętych jest układami zbiorowymi pracy.

„Nasi koledzy i koleżanki z CGIL – podkreśla Adam Rogalewski- dzięki swojej lewicowej identyfikacji są jednymi z ważniejszych sojuszników OPZZ w Europie. Wspólnie domagamy się wprowadzenia europejskiej płacy minimalnej, wspólnie działamy przeciwko prawicowemu populizmowi w Europie, wspólnie działamy na rzecz eliminacji dyskryminacji w miejscu pracy w tym dyskryminacji gejów i lesbijek.”

Zgodnie z postanowieniami statutu, prezydent CGIL może być wybrany maksymalnie na dwie kadencje i jest to główny powód dla którego obecna przewodnicząca Susan Camusa ustępuje ze swojej funkcji. Kan-

dydatami na jej następców są Vincenzo Colla oraz Maurizio Landini.

Najważniejszymi priorytetami CGIL na kolejne lata będą: wprowadzenie w życie Karty Uniwersalnych Praw Pracowniczych (dążącej do pro-pracowniczej nowelizacji kodeksu pracy). W swoich zamierzeniach Karta odpowiada Konstytucji dla Biznesu, uchwalonej przez Rząd PIS- oczywiście z tą różnicą, że ta ostatnia dotyczy pracodawców. Kolejny to strategia na rzecz wzrostu zatrudnienia, jak również strategia na rzecz młodzieży i zatrudnienia kobiet.

W programie na kolejne lata wspomniane są cele takie jak: gwarantowany stały dochód, pełne zatrudnienie (bezrobocie wynosi 11 procent) dobrej jakości (a więc nie śmieciowe umowy o pracę). Jak również wzmocnienie socjalnego wymiaru UE, zmiana prawa emerytalnego (możliwość przejścia na emeryturę po ukończeniu 62 lat i maksymalny wymiar lat składkowych do 41 lat), regulacje dotyczące opieki długoterminowej, finansowanie usług publicznych, zwiększenie wydatków na szkolnictwo wyższe, czy wreszcie zniesienie ograniczenia zadłużenia w budżecie państwa w ramach tworzenia progresywnej polityki finansowej.

Adam Rogalewski

Raport Oxfam: 26 miliardów posiada tyle, co 3,8 mld. ludzkości

Jak co roku organizacja Oxfam podała stan koncentracji majątku na świecie. Nowy raport ujawnił, że w 2018 roku fortuny miliardów wzrosły o 12% – czyli wzrastały o 2,5 miliarda USD dziennie – podczas gdy 3,8 miliarda ludzi, którzy stanowią najbiedniejszą połowę ludzkości, doświadczyło spadku bogactwa o 11%. Dziesięć lat po wybuchu kryzysu finansowego liczba miliardów niemal się podwoiła.

- W niektórych krajach, np. w Brazylii, najbiedniejsze 10% społeczeństwa płaci wyższe stawki podatku dochodowego niż najbogatsze 10% społeczeństwa.

Raport pt. "Dobro publiczne lub bogactwo prywatne" pokazuje, że rosnąca przepaść między bogatymi a biednymi szkodzi naszym gospodarkom i napędzając powszechny gniew na całym świecie. Pokazuje, w jaki sposób rządy, z jednej strony, pogłębiają nierówności przez niedofinansowanie usług publicznych, takich jak opieka zdrowotna i edukacja, a z drugiej strony, zaniżają opodatkowanie korporacji i osób zamożnych oraz nie walczą skutecznie ze zjawiskiem unikania płacenia przez nich podatków. Stwierdza również, że kobiety i dziewczęta cierpią w największym stopniu z powodu rosnących nierówności ekonomicznych.

Winnie Byanyima, dyrektor generalna Oxfam International, skomentowała raport słowami:

"Wysokość twojego konta bankowego nie powinna określać tego, ile lat twoje dzieci będą otrzymywały edukację, ani jak długo będziesz żył – jednakże taka jest rzeczywistość w bardzo wielu krajach na świecie. Podczas gdy korporacje i superbogaci korzystają z niskich podatków, milionom dziewcząt odmawia się godnego wykształcenia, a kobiety umierają z powodu braku opieki położniczej".

Raport ujawnia, że liczba miliarderów niemal podwoiła się od czasu kryzysu finansowego, przy czym nowy miliarder pojawiał się co dwa dni w okresie od 2017 do 2018 r. Tymczasem osoby zamożne i korporacje objęte są najniższymi stawkami podatkowymi od dziesięcioleci.

- Zobowiązanie 1% najbogatszych ludzi do płacenia 0,5% podatku więcej pozwoliłoby pozyskać wystarczająco dużo pieniędzy, aby sfinansować edukację 262 milionom dzieci, które obecnie nie uczęszczają do szkół oraz zapewnić opiekę zdrowotną dzięki której można by uratować 3.3 milionów ludzi.

Obniżenie podatków od bogactwa przynosi korzyści głównie mężczyznom, którzy posiadają 50% więcej majątku, niż kobiety na całym świecie i kontrolują ponad 86% korporacji. I vice versa: kiedy zaniedbuje się usługi publiczne, biedne kobiety i dziewczęta cierpią najbardziej. Dziewczęta zabiera się ze szkół gdy nie ma pieniędzy na opłacenie składek, a kobiety spędzają więcej godzin na nieodpłatnej pracy opiekując się chorymi krewnymi, gdy zawodzi system opieki zdrowotnej. Oxfam szacuje, że gdyby cała bezpłatna praca opiekuńcza wykonywana przez kobiety na całym świecie była wykonywana przez jedną firmę, jej roczny obrót wynosiłby 10 bilionów USD, czyli 43 razy więcej niż obrót Apple - największej firmy świata.

Usługi publiczne cierpią z powodu chronicznego niedofinansowania lub z powodu outsourcingowania ich prywatnym firmom. W wielu krajach godna edukacja lub wysokiej jakości opieka zdrowotna stała się luksusem, na który stać tylko bogatych. Każdego dnia 10 tysięcy ludzi umiera z powodu niedostępności przystępnej cenowo opieki zdrowotnej. W krajach rozwijających się dziecko z ubogiej rodziny dwa razy częściej umiera przed piątym rokiem życia, niż dziecko z bogatej rodziny. W krajach takich jak Kenia dziecko z bogatej rodziny odbywa dwukrotnie dłuższą edukację, niż dziecko z ubogiej rodziny.

Majątek szefa Amazona Jeffa Bezosa, najbogatszego człowieka na świecie, wzrósł w ubiegłym roku do 112 miliardów dolarów. Dla zobrazowania istniejących na naszym globie nierówności Oxfam podaje, że zaledwie jeden procent bogactwa Bezosa równa się całemu rocznemu budżetowi Etiopii przeznaczanemu na ochronę zdrowia. Jeff Bezos został wybrany w 2014 roku Najgorszym Szefem Świata podczas Kongresu Międzynarodowej Konfederacji Związków Zawodowych.

[Źródło:

<https://www.oxfam.org/en/pressroom/pressreleases/2019-01-18/billionaire-fortunes-grew-25-billion-day-last-year-poorest-saw/>]

[Fot: Pixabay.com]

Katarzyna Duda